

Українська Католицька Церква Св.Родина

Парох: о. Микола Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Facebook: Saturday School:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Holy Family Ukrainian Catholic Church

Pastor: Fr. Olvian N. Popovici

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757
Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – English cantor

Advisor: Gloria Tolopka (631) 667-6483

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

№. 04/18

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

January 28, 2018 / Січень 28, 2018

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Неділя, 28-го Січня, 2018р. Неділя про Митаря і Фарисея. Прп. Павла Тивейського і Йоана Кушника.

Глас 1: Апостол: II до Тимотея 3:10 - 15. / **Євангеліє:** Лука 18:10 – 14.

9:00 год. ранку – (☩ Джоан Семков, зам. Глорія Толопка) – англ. мовою.

10:15 год. ранку – За Парафіян - укр. мовою.

Замітка: Цього тижня вічне світло горітиме – За Боже Благословення для Родина Цимбалістий (Андрія, Руслани, В'ячеслава, Діани), зам. Родина.

4:00 год. після обіда – Молебень до Причистої Діви Марії, як Подяка Богові з нагоди 60 – ти ліття Подружнього життя Богдана та Ольги Шафранських, зам. Б. Шафранський молодший з Родиною.

Увага: Тиждень загальниці.

Понеділок, 29-го Січня, 2018. *Поклінь чесним оковам св. ап. Петра.*

9:00 год. ранку – Боже Благословення для Сузани Олешко та Віліяма Олешко, зам. Глорія Толопка

Вівторок, 30-го Січня, 2018. *Прп. й богоносного Антонія Великого.*

9:00 год. ранку – Боже Благословення для членів

Сестринства Апостольства Молитви, зам. Сестринство

Середа, 31-го Січня, 2018. *Свв. архиєп. Олександрійських Атанасія й Кирила.*

7:00 год. вечора – Боже Благословення для членів

Сестринства св. Вервиці, зам. Сестринство

Четвер, 1-го Лютого, 2018. *Прп. Макарія Єгипетського.*

7:00 год. вечора – ☩ Марія (Річниця) / Панахида, зам. С. Шустак

П'ятниця, 2-го Лютого, 2018 р. *Прп. й богоносного Євтимія Великого.*

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

7:00 год. вечора – ☩ Андрій, ☩ Катерина, зам. Катерина Плішак

8:00 год. вечора до 10:30 вечора – Вечірні чутання, розважання, молитви та Богослуження: Акафист чи Молебень (зам. Матері в Молитві) – на Українській мові

Субота, 3-го Лютого, 2018 р. *Максима Ісповідника. Св. мч. Неофіта. Свв. мчч. Євгенія, Кандида, Валеріяна й Акили.*

8:00 год. ранку - ☩ Панахида за всіх померлих

5:00 год. після обіда – (Спеціальна Інтенція) – За здоров'я Мирона та Марії, зам. Родина

6:00 год. вечора – Вечірня.

7:00 год. вечора – (Друга Св. Літургія) - 40- й день за

пок. ☩ Богдана Кузмінського / Панахида, зам. Родина Яняк

Неділя, 4-го Лютого, 2018р. Неділя про блудного сина. Св. ап. Тимотея. Св. прпмч. Атанасія Перського.

9:00 год. ранку – За Парафіян – англ. мовою.

10:15 год. ранку – (Подяка Богові за всі ласки для Михайла Шафранського та всієї Родина, зам. Родина) - укр. мовою.

12:00 год. обіда – Літургія для дітей та батьків – на двох мовах.

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяються за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Сповідь: перед або після Св. Літургії та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до о.пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбути передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:15-1:35). Детальніша інформація на фейсбуці: <https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Уроки українських танців для дітей віком (5-9р.) проводяться у суботу з 1:30 – 2:15год; (9-11 р.) 2:15 – 3:45 год; (11-15 р.) 3:45 – 5:15 год. Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

“Матері в Молитві”: наступна молитовна зустріч відбудеться 2- го лютого 2018р. і розпочнеться о 8 годині вечора.

Чоловіча молитовна група святого Йосипа відбувається кожного четверга о 8 годині вечора на англ. мові.

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослуження. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (4 – го лютого 2018 р о 12:00 год дня) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12:00 годині дня для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до Храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації для вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Заповіт: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родина (Holy Family Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодощі після Божественних Літургій!

Недільна Пожертва, 21 січня, 2018 р. Друга збірка – 240 дол.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$200, Тетрапод: \$10, Кава: \$115, Шопка: \$18, Конверти: \$10, Свята: \$57, Річний внесок: \$100, Різдво: \$120, Світло: \$50, Пожертва: \$16, Вісник: \$75, **Місячна жертва на іпотеку - \$300.00,**

Недільна жертва – \$980.00 / Разом - \$2,291.00

Дорогі парафіяни! Управа нашої Церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулої неділі **21 – го січня 2018 р.**

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, прийняти, час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священника.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці січні та лютому 2018 р. наші найкращі вітання та нехай Господь Благословляє всіх вас! **“На Многая і Благая літа!”**

Новини нашої парафії:

1. Приноситься вітання панству Дональдц, які минулої неділі святкували свій 30- й ювілей подружнього життя. Свої святкування та радощі вони розділили між нашими вірянами приготувавши спеціальний обід для всіх присутніх. Нехай Господь Благословить і винагородить сторицею.

2. Запам'ятайте:

а. Дорогі Парохіяни: Цього року Різдвяний обід (Просфора) відбудеться сьогодні в Неділю 28-го Січня 2018 р.Б. після Сл. Літургії українською мовою, вартістю 20.00 дол. від особи. Більша інформація прилучена до нашого вісника.

б. Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться в неділю 18 лютого 2018 р.Б. Преосвященіший Владика Павло дав згоду, щоб тільки раз в місяць проводити другу збірку суто для придбання коштів на прибирання храму та під час зими коли потрібно заплатити за відгорнення снігу з парковки, а під час літа на кошення трави.

3. Висловлюємо нашу щиро подяку:

А. наступним родинам з нашої парохії, які долучилися з додатковими жертвами для добра нашого храму: родина Голзвейс пожертвували 350 дол., п. К. Фелон пожертвувала 200 дол, панство Трояновських пожертвували 100 дол.

Б. всім парафіянам, що прилучилися до другої добровільної збірки минулої неділі (прибирання храму та церковної території). Всього було зібрано **\$240.00.**

В. панству Тульба, які приєдналися з жертвою 100 дол. до Старовинної традиції «коляда від хати до хати». **Всього разом ви жертвували 4,650 дол.**

Г. жінкам та чоловікам (всіх разом було 19 осіб) з нашої Парафії, які не зважаючи на домашні турботи організували виготовлення вареників: з капустою, з картоплею та з сиром у четвер 25 – го січня 2018р. (для розпродажу та просфори). **Нехай Бог Поблагословить усіх волонтерів і жертводавців та винагородить сторицею.**

4. Приносимо до відома парафіян, які б бажали отримати Йорданське освячення домів телефонувати до о. Пароха М. Поповича (631) 225- 1168 для узгодження відповідного часу. Це можливо зробити не пізніше 15 –го лютого.

5. Дорогі парафіяни, хочемо запросити вас взяти участь у наших перших парафіяльних зборах 2018 року, що відбудуться у вівторок, 30 січня о 7:15 вечора. Ми розглядатимемо важливі парафіяльні справи. Будьте ласкаві, прийти, якщо матимете можливість.

6. Традиційно Сорокоусти починаються у суботу перед М'ясопусною неділею згідно Уставу. По юліанському календарі 10 лютого, 2018р.

Просимо подавати списки імен покійних із ваших родин.

7. Дорогі Парохіяни: Якщо ви вдома маєте подарунки ще не відкриті і мають магазинний квиток, але вони вам не потрібні, звертаємось до вас, якщо бажаєте пожертвуйте для листопадного “Chinese Action”. Надіємось на ваші жертви.

8. Ми маємо на продаж свіжі вареники з картоплею, з сиром та з капустою, вартістю \$6.00 за порцію. Кошти з продажу ідуть для потреб нашої Церкви.

9. Дорогі Парохіяни: У ваших річних конвертах знаходиться конверт під назвою “Annual Parish Support – Річна Парафіяльна Пожертва”, зібрані кошти будуть використовуватись для прикрас і зберігання чистоти в нашому Божому храмі.

10. Дорогі Парохіяни: Духовна мандрівка найбільшими святинями та визначними храмами Італії **триватиме від 16 вересня до 27 вересня 2018 року.** Приєднайтеся до нас у цій одинадцятиденній духовній подорожі, «Стопами Святих» **«В СУПРОВODІ ВЛАДИКИ ПАВЛА ХОМНИЦЬКОГО, ЧСВВ.** Заохочуємо вас не до однієї поїздки, а до духовної подорожі, яку запам'ятаєте назавжди. **За додатковою інформацією звертайтеся до о. Парох.**

Заохочуємо усіх парафіян до щоденної молитви на Вервиці, щоб Господь Бог зсилав своє милосердя на нас.

До вашої уваги:

Чи ж не бачиш, як сонце сходить і заходить? Чи ж не помічаєш сам, що місяць маліє і зростає? Чи що-небудь є завжди однакове й незмінне? Поглянь на небо, подивися на землю! Все те не вічне! Бо ж сказано: «Небо й земля перейдуть... сонце затьмиться, місяць не дасть більше свого відблиску» (Мт. 24: 29, 35). Що ж тут дивного, що й ми, які є частиною цього світу, зазнаємо його долі? (св. Василій Великий, Гомілія в честь мучениці Юліти).

Ми воскреснемо і всі матимемо вічні тіла, але не всі однакові.

Праведні дістануть небесне тіло, щоб могли, як личить, спілкуватися з ангелами. Грішні дістануть вічне тіло, здатне горіти у вогні і не згоряти. І дасть Господь Бог справедливо одним і другим. Ми нічого не робимо без тіла. Молимося і хулимо устами; зберігаємо чистоту тілом і ним чинимо перелюб. Даємо милостиню рукою і нею крадемо, подібно і все інше. Оскільки тіло співдіяло з душею, то й нагороду в майбутньому дістанемо відповідно до своїх діл... Тож, брати, будемо берегти свої тіла, і не вживати їх до гріха, так, наче б вони були чужі (св. Кирило Єрусалимський, Повчання 18).

Бог не чинить насилля, ні не вживає примусу. Бо хто ж закликаючи до почесей, вінків, бенкетів і торжеств, стане тягнути когось проти волі? Ніхто, бо це властиве тому, хто завдає насилля. В пекло Господь посилає проти власної волі, а до царства закликає добровільно. У вогонь веде зв'язаних і плачущих, до безчисленних благ - не так. Самі блага не були б бажані, якщо б вони за своєю природою не були такі, щоб ми до них прямували добровільно, розуміючи їхнє велике достоїнство (св. Іван Золотоустий, Гомілія 2, на I Кор. 1:4-5). Небо - це країна живих, де немає ночі, де нема сну - образу смерті; де нема ні їжі, ні пиття - підпори нашої немочі; де нема недуги, болів, ліків, судів, торгівлі, ремесла, грошей - початку лиха; оправдання воєн, цього кореня ненависті, але є країна живих, що не вмерли через гріх, але живуть дійсним життям у Христі Ісусі, якому слава і сила навіки (св. Василій Великий, Гомілія на Пс. 114).

Неділя про Митаря і Фарисея

Заки жовнір піде на фронт, то тривалий час проходить він військовий вишкіл, мета якого фізично і психологічно приготувати чоловіка до воєнної штуки та загартувати на всі труди й невидги військового життя. Подібно чинить і свята Церква, наша добра Мати. Вона заки нам, своїм дітям, поручить спасенну практику строгого Великого посту, то спершу намагається приготувати нас душевно на подвиги 40-денного посту. Цій меті слугують якраз чотири передпісні неділі, що їх починає неділя Митаря і Фарисея, а закінчує неділя Сиропусна. Під час богослужень цих неділь свята Церква наводить нам кілька біблійних образків: гордого фарисея і покірного митаря, навернення блудного сина, сцену страшного суду та вигнання наших прародичів з раю. Ці драматичні образки мають силу зворушити нас до глибини, показати Боже милосердя і Божу справедливість та переконати нас у важливості навернення, покути і спасення душі. Розважання про ті події має викликати в нас серйозне ставлення до посту, переконати в його необхідності та приготувати нас до самого посту.

Згадані передпісні неділі історично ввійшли до нашого церковного календаря в пізніших віках, тоді, коли Великий піст уже став таким, як і сьогодні. Спочатку перед Великим постом додані неділі М'ясопусна й Сиропусна, а щойно відтак десь у VIII-IX віках прийшли ще неділі Митаря й Фарисея та Блудного Сина.

Притча про митаря й фарисея

Ісус Христос у своєму навчанні досить часто послуговувався притчами, цебто оповіданнями, які легко й доступно пояснювали слухачам якусь моральну науку, правду чи чесноту. Притчу ми легко слухаємо і легко запам'ятовуємо її зміст. Неділя Митаря і Фарисея одержала свою назву від притчі про митаря і фарисея, яку записав нам святий євангеліст Лука у главі 18, 10-14. Тут Ісус Христос наводить дві протилежні постаті: гордого фарисея і покірного митаря. І на тих двох прикладах показує нам зло гордості і значення покорі. Фарисеї за часів Ісуса Христа становили релігійну секту, що відстоювала строге і легалістичне дотримання Мойсеєвого закону і традиції. Для них більше значила буква, аніж сам дух закону, їхня праведність полягала радше у показному дотриманні Закону та різних дрібничкових приписів, аніж у практиці чеснот, до яких зобов'язував Закон. Вони вважали себе за ревнителів Закону, гордилися своєю фальшивою ревністю і дивилися згори на тих, що не належали до їхньої секти. Ісус Христос часто картав їхню дрібничковість і облуду та прилюдно викривав їхнє лицемірство. "На катедрі Мойсея, — казав Христос, — розсілись книжники і фарисеї. Робіть і зберігайте все, що вони скажуть вам, але не робіть, як вони роблять. Бо вони говорять, а не роблять... Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що людям замикаєте Царство Небесне! Самі не входите і не дозволяєте ввійти тим, які бажали б увійти... Сліпі проводирі, що комара відціджуєте, а кофтаєте верблюда... Назовні здаєтесь людям справедливі, а всередині ви сповнені лицемірства й беззаконня" (Мт. 23). Наша притча показує якраз типового фарисея. Хоч він прийшов до храму помолитися, та властиво він славить не Бога, а себе самого. Він не перепрошує Господа Бога за свої провини, але радше, будучи певним своєї праведности, навіть дякує Богові, що не належить до грішників. Він хвалиться своїм постом та чваниться своєю десятиною, яку дає на Божий храм. А проте дивиться з погордою на митаря, як на великого грішника. А митар у почутті своєї грішности не смів навіть очей піднести до неба, тільки покірно молився і бився в груди, кажучи: "Боже, змилуйся надо мною грішним" (Лк. 18, 13). Його коротенька, але повна жалю й покорі молитва до сьогодні служить за найкращий і щирий акт жалю за наші гріхи.

Ісус Христос закінчує цю притчу словами: "Кажу вам: Цей повернувся виправданий до свого дому, а не той, бо кожний, хто виноситься, буде принижений, а хто принижується, — вивищений" (Лк. 18, 14). Митарі — від слова "мити", що значить оплата, — це були збирачі різних державних оплат за римської окупації Палестини. Римська держава мала двоякого роду податки: прямі й непрямі. Прямі податки збирали від земельної посілості і від прибутків, а непрямі — від продажу і закупів, від вивозу і ввозу з-за кордону. Прямі податки збирала сама держава, а непрямі вона виставляла на ліцитацію і продавала багатим купцям, які вже ті оплати збирали. Такий спосіб збирання оплат відкривав широку дорогу до всякого роду здирств, кривди і несправедливості тому, що ті купці, звані митарями, маючи від держави право збирати оплати, стягали їх без усякого милосердя. А все, що вони збрали понад те, що заплатили державі, було їхнім особистим зиском. Тож нічого дивного, що в очах народу митарі не мали доброї слави, їх загалом вважали за нечесних, прирівнювали до грабіжників, грішників і поганів та погорджували ними. Митарі не могли бути свідками в суді, бо їхнє слово, як нечесних людей, не мало ніякої сили.

Духовне значення притчі

Ця притча свідчить, що Господь Бог не дивиться на особу чи її стан, але дивиться на її серце й душу. Тут розуміємо правдивість слів Святого Письма, в якому сказано: "...Бог гордим противиться, а покірним дає ласку" (1 Пт. 5, 5). Тож зрозуміло, що Бог не прийняв молитви чванькуватого й гордого фарисея, зате вислухав молитву покірного митаря. Гордість належить до головних гріхів і є найбільшою перепорою до навернення і покути, а покора — це початок справжнього навернення і основа правдивої покути й посту. Отже, свята Церква бажає, щоб і ми, наближаючись до Великого посту, готувалися до нього великою покорою та свідомістю нашої грішности, бо тільки тоді буде в нас добра воля до скрухи серця, посту й покути. Без покорі нема навернення, нема жалю за гріхи й нема повороту до Бога. У тому дусі складені й наші літургійні відправи й молитви на неділю Митаря й Фарисея. Богослужбові тропарі, стихири й утренній канон багато разів підкреслюють і вихваляють чесноту покорі, а ганять фарисейську гордість. "Душе моя, — співаємо на стихирах вечірні, — зрозумівши різницю між фарисеєм і митарем, зненавидь гордовитий голос першого, а наслідуй сокрушенну молитву другого і взивай: Боже, очисти мене грішного і помилуй мене". "Тікаймо від фарисеєвої хвальби, — сказано в кондаці, — і навчимося митареві величі слів смиренних, і кличмо у покаянні: "Спасителю світу, очисти рабів Твоїх".

Покутні тропарі — символ правдивої покорі

У богослужбі на неділю Митаря і Фарисея три тропарі заслуговують на окрему увагу з огляду на свій молитовно-покутний і повний покорі настрій. Ці тропарі свята Церква співатиме на кожній недільній утрени від сьогодні аж до п'ятої неділі посту. Вони задають тон не тільки передпісним неділям, але й цілому Великому посту. Ось їхні слова: "Покаяння двері отвори мені, Життєдавче! Бо дух мій зрання підноситься до Твого святого храму, маючи храм мого тіла увесь осквернений. Але Ти, будучи щедрим, очисти мене Твоюю добросердечною милістю". "На стежку спасення настав мене, Богородице! Бо заплямив я душу поганими гріхами та в лівнстві провів я все моє життя, але твоїми молитвами визволи мене від усякої нечистоти!". "Роздумуючи, окаянний, над безліччю вдіяних мною гріхів, дрожу на згадку про день Страшного Суду. Та надіючися на ласку Твого милосердя, як Давид взиваю до Тебе: Помилуй мене Боже, по великій Твоїй милості!".

о. Юліян Катрій, ЧСВВ. "Пізнай свій обряд".

Що таке просфора і як вона появилася?

Вона сягає сивої давнини. Заповідь про принесення хліба в жертву дійшла до нас із старозавітніх часів: *разом із заквашеними хлібцями принесе свій дар, разом із своєю подячною, мирною жертвою* (Лев.7, 13). В скінні Мойсея були хліби, які склалися із 2-х частин, що означало хліб земний і небесний, тобто 2 природи – Божественну і людську. У християнських храмах хліби (або просфори) роблять також з 2-х частин, які означають Божество і людськість Ісуса Христа.

Просфора – це і є квасний, тобто дріжджовий, хліб. Просфорою в давнину називали приношення християн, частина якої служила для Літургії, а залишки для агапе, звичаю давньої Церкви, згідно з яким всі члени місцевої спільноти (вільні і раби) збиралися разом на спільну трапезу, під час якої завжди здійснювалася Євхаристія. Агапе, таким чином, відтворювала Тайну Вечерю. Характер агапе був релігійний: найважливішим моментом зібрання було здійснення Євхаристії. Також вона символізувала соціальну рівність всіх членів общини і їх єднання в Христі. Більш заможні турбувалися про харчі для бідних, проте й бідні вносили свою лепту, або працю в спільну казну. На «вечері любові» всі обмінювалися поцілунком миру, тут читалися послання від інших Церков і склалися відповіді на них. Для агапе кожний, хто приходив приносив із собою звичайний хліб, вино, масло, одним словом, все, що потрібне до столу. Коли агапе, «вечерю любові», відділили від Літургії, просфорою почали називати тільки хліб, який використовували для здійснення Євхаристії. Яким ми вже знаємо, перші просфори були звичайним хлібом. Проте з часом це почали вважати непрактичним і тоді просфори почали випікати в церкві. В Церковнім Уставі про хліб, який приносять для Тайнства, написано наступне: він повинен бути «з чистої пшеничної муки, з водою прісною, природньою, змішаний і добре випечений, квасний, несолений, свіжий і чистий. Ієрей же, який наважиться служити над хлібом зацвілим, черствим чи пліснявим чи розкладеним, тяжко грішить, бо Тайнство на таких видах не здійсниться». **Під час вечері на Святвечір ділимось однією просфорою з усіма членами родини та гостями, що зібралися з столом, на знак єдності в Христі. Як споживати просфору під час Святої Вечері?** Після того, як сходить перша зірка на небі, за столом збирається родина. Перед самою Вечерею господар запалює свічку і всі голосно моляться. По молитві згадуємо тих, які з якихось причин не могли прийти, друзів, померлих, які відійшли з родини. А тоді дідусь або батько – найстарший у родині – підходить до кожного із посвяченою в церкві просфорою. Вона поділена на частинки за кількістю осіб і розложена на тарелі з медом. Дідусь складає усім побажання та подає кожному кусочок просфори, вмоченої в мед.

Моя святість: Бути святым легко. І не варто саркастично посміхатися. Запитаєте, як? Та дуже просто! Ось, наприклад, я – дуже милосердна, жаліслива, чутлива до чужого горя і легка на підйом для допомоги ближньому... Недавно до мене на вокзалі підійшла бабуся. Пальтечко на ній стареньке, зношене, хусточка тонюсенька і стара. Ледве дошкандибавши до мене, вона ні про що не просила – просто перехрестилася і мовчала. Не вірю я, що це була одна з тих жебраків, про яких зараз віщає телебачення. Звичайно, мені стало її шалено шкода, на очах заблищали сльози, в носі защипало. Подумати лише, напевно, вона була очевидцем Першої світової. І ось цей колись стовп Вітчизни стояв переді мною стовпом убогості і старості. Мила бабуся, то хіба щось жаль мені для Вас? Вже чи мені не знати, що культура покоління визначається рівнем життя людей похилого віку. Як же образливо мені за Вас! Я лізу в кишеню, думаю про те, що зараз нагороджу бабуся гідною

купюрою (хоча це нікчемно мало порівняно з моїм боргом перед нею). І тут... О, жах! Сумка-то в машині залишилася — а в кишенях порожньо! Знизала я плечима: мов, немає нічого. Бабуся без тіні засудження відійшла до чергового «милостивого жертводавця». А я залишилася стояти... Святість була поруч. Протягни руку — і станеш святым. А я — так, свята, але в душі. Адже я ж готова була... а сумка ця, будь вона недобра, все мені зіпсувала! Або ось вчора, в ощадкасі. Стоячи в черзі, побачила матусю з дитячком грудним на руках. Службовці в лютий січневий мороз впустили бідолаху погрітись на лавці. Вигляд голодний, загнаний, немовля плаче. Мати вивуджує з сумки пляшку з якоюсь сумішшю і суне її дитяті. Я стою ледве не плакавши. План подальших дій швидко дозріває в голові. Зараз сплачу рахунки і відразу ж підйду до неї. Скажу, щоб вона чекала мене, а сама — кулею додому. Віддам їй все, всі дитячі речі, що залишилися, навіть нові! То хіба варто тут рахувати такі дрібниці, коли людям, можливо, загрожують голодно-холодна смерть? А ще візьму удома молоко, хліб, що там ще такого є. Ох, та жила б я одна — точно впустила б їх до себе хоч би помитися і погрітись. Я захоплено слухала свої добродійні помисли, думаючи, що ще — і ще, і ще — можу їй віддати. Тим часом маля, досмоктує рідину з пляшки, утихомирено заснуло, і мати зі своїми пожитками тихо покинула приміщення. «Ей, куди ж ви?!» — так і хотілося кричати. Але не кричати ж! Я навіть з місця не зрушилася, тому що якраз моя черга — а я вже стільки вистояла. Не вирушати ж зараз. Ах, який жаль, що ви пішли — мати і маля! Адже я ж збиралася вам так допомогти! Свята — лише тихо, пошепки, щоб не кричати, майже нечутно... А сьогодні, спускаючись в перехід метро, я побачила бомжа-алкоголіка (такі відразу відрізняються своїм колоритним виглядом на тлі інших). Пам'ятаючи свій прокол з бабусяю на вокзалі, я сунула руку в сумку. Так, гаманець на місці, зараз дам йому пару гривень. Думаєте, не можна давати на горілку? Я не згодна. Взимку це для них єдиний спосіб вижити. Їсти їм нічого і жити ніде. Отже для них це не пригощання, а ліки. Але в гаманці лише крупні купюри. З такою милостиною він помре від передоза, потрібно розміняти. А він дивиться так... Є в погляді цих нещасних щось таке... Йду, розбиваю гроші, затискаю в кулаці банкноту. Прямую в кут проходу. Але... немає. Його немає! Як і не було. Та що ж таке! Напевно, звалив скоріше обмінювати зібрану дрібницю на пляшку! Ось так. А серце купалося в променях милості і співчуття... Свята. Лише із запізненням. Не вчасно... Список моїх добрих справ можна продовжити до безкінечності. Я можу не спати ніч, проїхавши мимо роздавленого кота, і пити валеріану, побачивши на дорозі аварію. Я дуже мрію про те, як відвідаю в лікарні страждущих, а у в'язницях ув'язнених. Мені хочеться допомогти дитбудинківським сиротам, може, узяти когось до себе, стати донором для хворих дітей... Ну не винна ж я, що з моїх рідних (слава Богу!) ніхто не хворий, не сидить у в'язниці, не побирається! На донора я не тягну по своїх аналізах, і виховати гідно сироту навряд чи зможу... Але душа все одно просить добрих справ. І я постійно розчулююся від своєї жалісності і співчуття до ближнього. Скільки разів я вступала за ображених, скільки разів допомагала убогим, скільки разів просто була поруч, коли це потрібно, скільки разів я гамувалася перед кривдниками, таємно повторюючи про себе слова молитов. Скільки разів... скільки разів... лише в глибині душі, пошепки, в думках, постфактум, навмисно, в снах, в піснях... Бути святым просто. Ось тільки щось не пригадаю я, щоб у святої блаженної Ксенії або преподобного Серафима Саровського траплялося подібне — ну, там, гроші закінчилися або жебрак в чеканні випарувався, або хворих не вистачало для служіння. Напевно, святість і полягає в тому, щоб полюбити ближнього, образ і подобу Богу, так сильно, щоб все завжди було не в думках, а на ділі. **Адже милосердя так і залишиться пустим звуком, якщо буде лише в думках. Таким же порожнім і бутафорським, як і моя святість. Українською перекладено за матеріалами Отрок.**